

СПІЛЬНІ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ФОРМА ФУНКЦІОНУВАННЯ МІЖНАРОДНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Міжнародний обмін товарами й послугами вважається найдавнішою формою міжнародних відносин. Сюди можна віднести також рух капіталу, міжнародну міграція робочої сили та міжнародні валютні відносини. Необхідність в цьому може дуже просто довести – кожна країна має значну кількість певних ресурсів, а отже може спеціалізуватися на виробництві деяких товарів чи наданні конкретних послуг. Це дає змогу розширити обсяг виробництва товарів, використавши частину з них для продажу, а за виручені гроші закупити товари, в якій країна потребується.

Міжнародне підприємництво – це сукупність угод, які укладаються на міждержавному рівні. Суттю даних угод можуть бути переміщення товарів, послуг, ресурсів і т.д. Появі міжнародного підприємництва слугують такі чинники – формування світового ринку товарів, міжнародне кредитування, міжнародний поділ праці, тощо.

Міжнародне підприємництво функціонує у таких формах:

- зовнішньоторговельні відносини;
- науково-технічне співробітництво;
- торгівля ліцензіями;
- спільні підприємства [1].

На сьогоднішній день великого поширення набула саме остання форма функціонування міжнародного підприємництва. Спільні підприємства — це підприємницькі структури, які формуються засновниками різних національностей. При цьому, все майно, сфера управління та прибуток розподіляється між цими власниками в залежності від їхньої ролі в формуванні даного підприємства з самого початку.

Згідно Закону України “Про зовнішньоекономічну діяльність”, спільні підприємства – це підприємства, які базуються на спільному капіталі суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності, на спільному управлінні та на спільному розподілі результатів та ризиків [2].

Загалом, прийнято виділяти 4 типи спільних підприємств:

- товариство з обмеженою відповідальністю (відповідальність учасників обмежується розміром внеску до статутного фонду);
- акціонерне товариство (капітал даного підприємства формується з внесків акціонерів);
- холдинг (товариство, якому належить контрольний пакет акцій організацій, і яке має контроль над їхніми операціями);
- командитне товариство (організація, учасники якої поділяються тих, що ризикують своїм майном у повній мірі та тих, які ризикують

тільки внесеними ними капіталом).

Спільні підприємства можуть формуватися різними способами. Наприклад, купівля іноземним інвестором певного пакету акцій підприємства, створення особами різної національної приналежності нової організації.

Спільне підприємство, як форма функціонування міжнародного підприємництва, може як позитивно впливати на економіку держави, в якій воно знаходиться, сприяти інтеграції у світову систему господарювання, так і негативно позначитися на соціально-економічних процесах в державі.

Після розпаду Радянського Союзу та розриву господарських зв'язків між колишніми республіками постало питання налагодження кооперації виробництва на пострадянському просторі, зокрема у формі спільних підприємств. Станом на 2011р. на території України діяло понад 2,2 тис. спільних підприємств за участю країн СНД, переважно Росії та Білорусі. [3].

Приклади спільних підприємств України з іншими державами:

1. «СП Кобза (Україна-Канада)» — українсько-канадське спільне підприємство, яке спеціалізувалося на музичній діяльності, створене в Києві в грудні 1988 канадським бізнесменом Миколою Морозом (фірма «Дастівка») та головою Фонду Культури Борисом Олійником. Активно діяло в 1988–1996 рр.

2. Компанія Голден Телеком була заснована в 1996 році як спільне українсько-американське підприємство. ТОВ «Голден Телеком» — український провайдер інтегрованих телекомунікаційних послуг для корпоративних клієнтів, а також для операторів зв'язку [4].

1. Національна економіка: Навч. посіб. Рекомендовано МОН / Савченко В.Ф. — К., 2011. — 309 с., тв. пал. 2. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» №959-ХІІ від 16 квітня 1991 року зі змінами та доповненнями № 4436-VI від 23.02.2012 р. 3. Регіональна економіка: Підручник для студентів, аспірантів, викладачів ВНЗ. Затверджено МОН / Качан Є.П. — К., 2011. — 670 с., тв. пал. 4. Інтернет ресурс: http://uk.wikipedia.org/wiki/Категорія:Спільні_підприємства_в_Україні

Мисик В.М.

студ. групи МЗДм-12

Науковий керівник – к.е.н., доц. А.С. Завербний

ОСОБЛИВОСТІ МИТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ

Одним із найбільш традиційних та загальноприйнятих засобів регулювання зовнішньої торгівлі виступають митні тарифи. Зазвичай при детальному розгляді їх представляють як один із основних інструментів захисту національного ринку, тому й на їх зниження спрямовувалися численні переговори щодо лібералізації торгівлі в світових масштабах.